

[Bernhard Baunsgaard.]

i skattetryk, og derfor kan det dog ikke være meningen, vi nu skal behandle et forslag, der reelt må medføre, at der skal udskrives mere i skat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann):

Jeg må sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det var dog en mærkværdig udlægning.

I dag ydes der via skatten dette tilskud til disse forskellige forsikringsordninger og pensioner osv., og der behøver principielt ikke at fremkomme noget yderligere skattebehov gennem det forslag, som jeg her har fremlagt, aldeles ikke. Ja, hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil sætte den procent, rabat, der skal ydes i præmien, så højt, at der ikke bliver balance i forhold til gennemsnittet, ja, så er det naturligvis noget andet, men selvfølgelig kan det da balanceres af.

Jeg vil gerne notere, at der altså er 4 partier her, som har udtalt sig positivt for, at visse fradrag skal konverteres fra at være fradrag i indkomsten til at være fradrag i skatten, ud fra det synspunkt, at det giver en større retfærdighed. Jeg vil da gerne påpege — fordi hr. Bernhard Baunsgaard blandede det hele sammen — ligesom hr. Jens Foged påpegede det, at der er noget, der hedder omkostningsfradrag, og der er noget, der hedder fradrag, som egentlig ikke er omkostningsfradrag, men som er rent private fradrag, som er private udgifter, nogle fradrag, som man af den ene eller den anden grund har indført på selvangivelsen. Det er, hvis vi skal følge spilllets regler strikte, kun tilladeligt at konvertere disse privatbetonede fradrag til fradrag i skat. Man bryder spilllets regler, hvis man tager omkostningsbestemte fradrag ind i disse overvejelser.

Nu mente hr. Jens Foged, at sådan noget som renter, private renter, var noget, man ikke måtte røre ved, for det var i hvert fald noget, der lignede noget erhvervsmaessigt. Det ved jeg ikke. Hvis jeg går hen og køber et fjernsyn på kredit, så ved jeg ikke, om hr. Jens Foged synes, det er sjovt for ham at

være med til at betale renteudgiften. Jeg kan ikke se den store visdom i det, men det kommer nu heller ikke den sag ved, det er ikke omfattet af forslaget, og jeg kom kun ind på det, fordi jeg så perspektiverne for en endelig kildeskat i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Hr. Ømann kunne ikke forstå, jeg kunne mene, at hans forslag for den anden dels vedkommende kunne medføre øgede skatter. Jo, hvis der skal betales f. eks. 500 mill. kr. i rabatter til forsikringsselskaberne, så skal de penge jo komme ind på en eller anden måde, og de må jo komme ind gennem øgede skatter. Derfor vil det reelt medføre, at folk først i øgede skatter indbetaler de 500 mill. kr., som man så fra statens side viderebefordre til forsikringsinstitutter og banker, og hvad det ellers kan være.

Det kan godt være, at hr. Ømann ikke kan se, at der principielt er ændring, men reelt vil der sandelig finde en øget skatteudskrivning sted.

Hans Toft: Jeg vil gerne sige til hr. Ømann, at han bestemt ikke kan gøre noget som helst op her på baggrund af de, synes jeg, meget løse tanker, der er skitseret i dette forslag til folketingsbeslutning. Jeg føler mig langt fra overbevist om, at der er tale om nogen forenkling af vort skattesystem på denne baggrund. Vi vil gerne have det belyst meget nøje og have kendsgemningerne på bordet og se, hvad forslagene i grunden går ud på, før vi kan se nærmere på de forslag, der her foreligger.

I øvrigt må jeg sige, at når man fremhæver, at det er ren teknik, der foreslås i den øvrige del af forslaget, at der er tale om at gennemføre en forenkling af de eksisterende fradrag med henblik på at begrænse de begunstigende ordninger, så kan jeg ikke være enig heri. Med de taler, der tidligere er holdt af medlemmer af hr. Ømanns parti her i folketinget, så ved jeg nok, hvem det kommer til at gå ud over: det bliver den private op-